

Rapport

Datum: 18 augustus 2006
Rapportnummer: 2006/289

Klacht

Verzoeker, stiefvader van een onder toezicht gesteld meisje, klaagt erover dat een met name genoemde medewerker van het Bureau Jeugdzorg Limburg, vestiging Sittard, heeft gesteld dat verzoeker hem op 11 maart 2005 heeft bedreigd.

Beoordeling

Algemeen

1. De stiefdochter van verzoeker, die bij haar moeder en verzoeker in huis woont, is onder toezicht gesteld van het Bureau Jeugdzorg Limburg (BJZ) (zie Achtergrond, onder 1. en 2.).
2. In maart 2005 streefde het BJZ ernaar om het contact tussen verzoekers stiefdochter en haar biologische vader te herstellen. Jeugdbeschermer D. trad in die periode namens het BJZ op als gezinsvoogd voor dit gezin. Op 11 maart 2005 begaven D. en een vrouwelijke collega, K., zich volgens afspraak naar verzoekers woning om de stiefdochter op te halen voor een ontmoeting met haar biologische vader in een restaurant.
3. Bij aankomst in de woning bleek dat verzoekers stiefdochter niet klaarstond om met de gezinsvoogd mee te gaan. Op dat moment waren naast D. en K. ook verzoeker, zijn echtgenote, in ieder geval ook twee vrienden van verzoeker en zijn echtgenote (een moeder A. en haar zoon J.) en de stiefdochter in de woning. De stiefdochter bevond zich in een (slaap)kamer op een hogere etage. Nadat K. met de stiefdochter in de (slaap) kamer had gesproken, besloot de stiefdochter toch mee te werken aan een ontmoeting met haar biologische vader en is zij tezamen met D. en K. vertrokken naar het restaurant.

I. Bevindingen

4. Op 7 april 2005 zond de Bureau manager van het BJZ te S. een brief aan verzoeker nadat een bepaald gesprek tussen haar en verzoeker geen doorgang had gevonden. In deze brief stond onder meer:

“Een van mijn agendapunten voor ons gesprek (dat niet is doorgegaan; N.o.) was het feit dat (verzoeker; N.o.) zich dreigend heeft opgesteld tegen de gezinsvoogd D.

(...)

Ik wil bij deze stellen dat ik het volstrekt onacceptabel vind dat een medewerker van Bureau Jeugdzorg bedreigd wordt bij de uitvoering van zijn taak.

(...)

In de beleving van de gezinsvoogd bent u expliciet geweest in uw bedreiging ten aanzien van zijn professionele en persoonlijke situatie en heeft uw benaderingswijze dit ondersteund. Mocht zich dit nogmaals voordoen dan zal ik overwegen aangifte te doen bij de politie.”

5. Verzoeker klaagt erover dat D. heeft gesteld dat hij, verzoeker, hem op 11 maart 2005 heeft bedreigd. Hij acht deze beschuldiging onterecht.

6. Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn klacht onder meer een door hem opgestelde “rapportage contactherstel” van 13 maart 2005 toegezonden waarin hij onder meer verslag doet van de gebeurtenissen in de woning na aankomst van D. en K.

Uit dit verslag komt naar voren dat de stiefdochter op het moment van aankomst van D. en K. (elders) in het huis op haar kamer was en dat er twee vrienden, A. en J., op bezoek waren. In het verslag staat onder meer:

“Omstreeks 16.15 uur arriveert D. samen met zijn collega K. bij het woonadres (...). Wij hebben op dat moment bezoek van goede vrienden: A. en haar zoon J.

(...)

(Mijn echtgenote; N.o.) gaat naar boven om (mijn stiefdochter; N.o.) erbij te halen, maar (mijn stiefdochter; N.o.) wil niet naar beneden. Ze wil niet mee naar (het restaurant; N.o.) en `die lui' niet zien. (Mijn echtgenote; N.o.) zegt haar dat het beter is toch met ze te praten, en (mijn stiefdochter; N.o.) zegt alleen K. boven te willen spreken op haar kamer als A. ook meekomt (...).

K. gaat met A. naar boven voor een gesprek.

D. blijft ondertussen in de woonkamer met ondergetekende, (mijn echtgenote; N.o.) en J. Het gesprek met hem is kort samengevat zo dat hij telkenmale probeert (mijn echtgenote; N.o.) en ondergetekende te pakken op woorden en J. geeft op een gegeven moment aan dat hij ziet waar D. mee bezig is. D. voelt zich duidelijk niet op zijn gemak en voelt zich een aantal malen direct bedreigd door ondergetekende door dingen die ik zeg, ik geef hem telkenmale aan dat dit zijn gevoel is en dat ik hem niet bedreig maar dat ik een constatering weergeef. Ook J. geeft aan dat ik D. niet bedreig.”

7. Verzoeker zond tevens twee schriftelijke verklaringen, een van hemzelf en een van J.

Verzoekers verklaring van 31 juni 2005 luidt:

“Ik heb D. op 11 maart 2005, toen hij (mijn stiefdochter; N.o.) kwam halen om haar biologische vader te ontmoeten, nooit en te nimmer, op geen enkele wijze, fysiek dan wel met woorden bedreigd of deze intentie gehad.

In het gesprek dat we op die dag hadden was er op enig moment sprake van spiegeling van mijn persoon naar D. en heb ik letterlijk tegen hem gezegd: "hoe zou jij het vinden als ik nu bij jouw gezin kwam kijken hoe jij opvoedt, dat zou jij ook als een inbreuk op je privacy zien". Waarop D. vond dat ik hem bedreigde.

Hierop heb ik hem aangegeven dat dit absoluut niet mijn intentie was om hem te bedreigen en ook een toevallig aanwezige kennis zei hierop direct dat ik D. niet had bedreigd.

Later vernam ik van het Bureauhoofd (...) dat ik uitspraken gedaan zou hebben in de trant van: "Je collega is al eens onder een brommer gekomen, dat kan ook met jou gebeuren". Deze uitspraak, en welke andere uitspraak in dreigende zin dan ook, is nooit door mij naar D. gebezigd.

Ik verklaar dat er aan bovenstaande verklaring geen toevoegingen dan wel zaken zijn weggelaten, spreek verzwegen, die niet op waarheid berusten."

8. De door verzoeker toegezonden verklaring van J. van 1 augustus 2005 luidt als volgt:

"...(Verzoeker; N.o.) heeft op 11 maart 2005 (...) op geen enkele wijze een fysieke of verbale bedreiging geuit t.o.v. D. Wel gaf D. aan, nadat (verzoeker; N.o.) aan D. vroeg: "Hoe zou jij je voelen als ik continue zo'n inbreuk deed op jouw privacy?", dat hij deze uitspraak opvatte als een verbale bedreiging naar hem persoonlijk.

Hierop (maakte; N.o.) ik kenbaar aan D. dat dit geen bedreiging was maar een gewone vraag.

Verder is er ook geen enkele dreiging gedaan naar het personeel van Bureau Jeugdzorg welke daarop de voornoemde dag aanwezig was.

Tijdens het gesprek met (de echtgenote van verzoeker; N.o.), D. en ik probeerde D. wel (de woorden van de echtgenote van verzoeker; N.o.) te verdraaien en zo het gesprek een bepaalde richting te geven. Hierop gaf ik D. (aan dat dit niet correct was; N.o.) en draaide ik (...) een bepaalde situatie om naar hem. Waarop D. niks meer te zeggen had en (de echtgenote van verzoeker; N.o.) haar verhaal kon afmaken.

(...)

Ik kan bij deze verklaren dat dit naar de waarheid is gesproken en ik niks verzwijg..."

J. ondertekende op 31 juni 2005 een nagenoeg identieke verklaring welke verzoeker naar het BJZ zond.

9. In haar reactie op de klacht van 30 augustus 2005 deelde een lid van de Raad van Bestuur van de Stichting die het Bureau Jeugdzorg in de provincie Limburg in stand houdt mee dat de Raad van Bestuur zich geen oordeel had kunnen vormen over de blijkbaar

ontstane problemen in de communicatieve sfeer tussen verzoeker en D. De Stichting die het Bureau Jeugdzorg in de provincie Limburg in stand houdt zond de Nationale ombudsman documenten uit het BJZ-dossier, waaronder een ongedateerde verklaring van K. Deze verklaring luidt onder meer als volgt:

“Toen mijn collega na de uitvoering van de bezoeksregeling met mij terugreed in de auto, vertelde hij direct dat hij zich bedreigd voelde door (verzoeker; N.o.). (Verzoeker; N.o.) had de uitlating tegen hem gedaan in de strekking van “je collega is al eens onder een brommer gekomen, dat kan met jou ook gebeuren”. Ik merkte dat mijn collega onder de indruk was van deze uitlating door (verzoeker; N.o.) en was van mening dat dit een dreigement was.”

10. In het kader van het onderzoek door de Nationale ombudsman werd D. gehoord over de gebeurtenissen op 11 maart 2005. Tijdens dit gehoor bevestigde D. dat de stiefdochter in eerste instantie niet wilde meewerken aan de ontmoeting met haar biologische vader. Op een gegeven moment bevonden hij, verzoeker, zijn echtgenote en J. zich in de woonkamer. D. wist niet zeker of A. op dat moment ook in de woonkamer aanwezig was. Zijn collega K. was op dat moment op een andere etage om de stiefdochter over te halen mee te werken aan de geplande ontmoeting.

D. verklaarde dat, terwijl zij zaten te wachten op de terugkeer van zijn collega, een discussie ontstond tussen verzoeker en hem. Verzoeker had tijdens deze discussie zoiets gezegd als “Je collega is al eens onder een brommer gekomen, dat kan met jou ook gebeuren”. Hierop had hij, D., verzoeker meteen te kennen gegeven dat hij deze uitspraak opvatte als een bedreiging en dat hij dit niet accepteerde. Verzoeker had daarop geantwoord dat hij voldoende getuigen in de kamer had die zouden zeggen dat hij hem, D., niet had bedreigd. D. had het er op dat moment maar bij gelaten en zich verder gericht op het doel van die middag: het tot stand brengen van contact tussen verzoekers stiefdochter en haar biologische vader. D. was verder niet ingegaan op de opmerkingen die verzoeker had gemaakt over de kwalificatie “bedreiging” in relatie tot zijn opmerking die de strekking “Je collega is al eens onder een brommer gekomen, dat kan met jou ook gebeuren” had. Na dit incident was de stiefdochter de kamer binnengekomen en waren zij alsnog naar het restaurant gegaan. Na afloop van het bezoek had D. tegen zijn collega K. gezegd dat hij die middag verbaal was bedreigd door verzoeker.

Desgevraagd verklaarde D. dat verzoeker voor 11 maart 2005 geen geschiedenis had van verbale of fysieke dreiging met geweld, of gebruik van verbaal of fysiek geweld jegens de gezinsvoogd. Wel wilde verzoeker imponeren, bijvoorbeeld door zijn uniform te dragen bij gesprekken met de Raad voor de Kinderbescherming. Ook had hij geprobeerd om druk uit te oefenen op D. D. kon echter niet zeggen dat verzoeker hem ronduit had tegengewerkt of zich eerder rechtstreeks dreigend jegens hem had uitgelaten.

11. Op 14 oktober 2005 verklaarde J. in het kader van het onderzoek dat hem de gebeurtenissen van 11 maart 2005 vanwege het tijdsverloop niet allemaal meer scherp voor de geest stonden. Hij kon zich nog herinneren dat hij die avond meteen de verklaring heeft opgesteld waarvan een kopie naar de Nationale ombudsman was gezonden. De voogd en zijn vrouwelijke collega arriveerden toen hij en zijn moeder al bij verzoeker en zijn echtgenote op bezoek waren.

Op een gegeven moment ging de vrouwelijke collega van de voogd samen met de moeder van J. naar boven om met verzoekers stiefdochter te gaan praten. Terwijl de vrouwelijke collega van de gezinsvoogd samen met zijn moeder boven bij de stiefdochter waren, was er beneden in de woonkamer een gesprek ontstaan waarin de voogd telkens erop hamerde dat het belangrijk was dat verzoekers stiefdochter weer contact zou hebben met haar biologische vader. Dit contact zou goed zijn voor de verwerking van iets. Verzoeker was het daarmee niet eens. Hij maakte tijdens dat gesprek een opmerking met de strekking dat de door de stiefdochter moeizaam verworven rust telkens weer teniet werd gedaan door de tussenkomst van het Bureau Jeugdzorg vanwege het gewenste contactherstel. In dat kader had verzoeker zoiets gezegd als: "Hoe zou jij je voelen als ik continu zo'n inbreuk deed op jouw privacy?"

In reactie daarop had de voogd gezegd dat hij die opmerking als een bedreiging beschouwde. J. had toen gezegd dat hij die opmerking niet als een bedreiging zag maar als een spiegeling van de situatie van verzoeker richting de voogd.

J. deelde voorts mee dat dit de enige keer was dat de voogd die middag had gezegd dat hij zich bedreigd voelde door een uitlating van verzoeker. J. verklaarde verder mee dat hij gedurende het gehele bezoek van de voogd aan verzoeker en zijn echtgenote aanwezig was geweest in de woonkamer. J. deelde voorts mee dat hij zich geen enkele opmerking van verzoeker richting de voogd over een brommer kon herinneren.

12. K., de vrouwelijke collega van D., verklaarde op 13 december 2005 in het kader van het onderzoek dat zij voor 11 maart 2005 niets van het gezin van verzoeker afwist. K. verklaarde verder dat zij meteen na afloop van het contact tussen verzoekers stiefdochter en haar biologische vader bij het restaurant in de auto te horen had gekregen dat verzoeker tegen D. had gezegd "je collega is al eens onder een brommer gekomen, dat kan jou ook gebeuren". K. had gemerkt dat D. onder de indruk was van deze uitspraak. D. zei namelijk zoiets als "Dit is tegen mij gezegd. Wat moet ik ermee?" Hierop had K. hem verteld dat zij deze uitspraak van verzoeker opvatte als een bedreiging.

II. Beoordeling

13. De verklaringen van verzoeker en D. over het uitspreken van de bedreiging "Je collega is al eens onder een brommer gekomen, dat kan ook met jou gebeuren" lopen uiteen. D. stelt dat verzoeker deze bedreiging op 11 maart 2005 jegens hem heeft geuit, verzoeker

ontkent dat.

14. Verzoeker heeft ter ondersteuning van zijn ontkenning een getuigenverklaring van J. van 1 augustus 2005 toegezonden. Tijdens het telefonische gehoor van J. verwees J. naar deze verklaring en herhaalde hij deze.

15. D. stelt daar tegenover dat verzoeker hem, D., op het moment dat hij verzoeker op de bedreiging aansprak, heeft gezegd dat hij voldoende getuigen bij zich had die zouden ontkennen dat hij, verzoeker, D. had bedreigd.

D.'s melding van bedreiging aan het BJZ werd ondersteund door K.'s verklaring. De Nationale ombudsman constateert echter dat K. op het moment dat de bedreiging zou zijn geuit niet in de desbetreffende kamer aanwezig was. De Nationale ombudsman constateert voorts dat K. alleen via D. heeft gehoord van de gestelde bedreiging.

16. De Nationale ombudsman constateert voorts dat verzoeker J. in zijn "rapportage contactherstel" van 13 maart 2005 aanduidde als een "goede vriend". Dit brengt naar het oordeel van de Nationale ombudsman met zich mee dat niet zonder meer kan worden aangenomen dat J.'s verklaring niet is beïnvloed door zijn vriendschapsband met verzoeker.

17. Nu de verklaringen van verzoeker en D. tegenover elkaar staan en er niet gebleken is van omstandigheden op grond waarvan aan de ene verklaring meer waarde zou moeten worden gehecht dan aan de andere, onthoudt de Nationale ombudsman zich van een oordeel over de klacht.

Conclusie

De Nationale ombudsman onthoudt zich van een oordeel over de onderzochte gedraging van het Bureau Jeugdzorg Limburg te Sittard.

Onderzoek

Op 22 juli 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer W. te Sittard, met een klacht over een gedraging van Bureau Jeugdzorg Limburg te Sittard.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Stichting die het Bureau Jeugdzorg in de provincie Limburg in stand houdt, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Stichting die het Bureau Jeugdzorg in de provincie Limburg in stand houdt verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werden de betrokken ambtenaar, alsook twee getuigen gehoord over de onderzochte gedraging.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De Stichting die het Bureau Jeugdzorg in de provincie Limburg in stand houdt, de gezinsvoogd en de jeugdbeschermer K. deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag te wijzigen.

Getuige J. gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie.

Brief van verzoeker van 10 maart 2005, gericht aan het BJZ te Sittard, bevat een klacht over het BJZ en gezinsvoogd D. in het bijzonder;

Rapportage contactherstel van 13 maart 2005, opgesteld door verzoeker, bevat verslag van het bezoek aan de woning van verzoeker door gezinsvoogd D. op 11 maart 2005;

Verklaring van jeugdbeschermer K., ongedateerd, over uitlatingen van gezinsvoogd D. op 11 maart 2005;

Brief van het BJZ van 7 april 2005, gericht aan verzoeker, waarin het BJZ verzoeker beticht van bedreiging van gezinsvoogd D.;

Verklaring van verzoeker van 31 juni 2005 over zijn uitlatingen jegens gezinsvoogd D. op 11 maart 2005;

E-mailbericht van verzoeker van 22 juli 2005 gericht aan de Nationale ombudsman, verzoekschrift;

Verklaring van getuige J. van 31 juni 2005 en 1 augustus 2005 over verzoekers uitlatingen jegens gezinsvoogd D. en het gedrag van D. op 11 maart 2005;

Standpunt ten aanzien van de klacht van de Stichting die het Bureau Jeugdzorg in de provincie Limburg in stand houdt van 30 augustus 2005;

Verslag van telefonisch gehoor van gezinsvoogd D. van 23 september 2005;

Verslag van telefonisch gehoor van getuige J. van 14 oktober 2005; getuige J. heeft het verslag niet ondertekend;

Verslag van telefonisch gehoor van jeugdbeschermer K. van 13 december 2005.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Burgerlijk wetboek

Artikel 1:254, eerste lid

“1. Indien een minderjarige zodanig opgroeit, dat zijn zedelijke of geestelijke belangen of zijn gezondheid ernstig worden bedreigd, en andere middelen ter afwending van deze bedreiging hebben gefaald of, naar is te voorzien, zullen falen, kan de kinderrechter hem onder toezicht stellen van een stichting als bedoeld in artikel 1, onder f, van de Wet op de jeugdzorg.”

Artikel 1:256, eerste en tweede lid

“1. De kinderrechter bepaalt de duur van de ondertoezichtstelling op ten hoogste een jaar.

2. De kinderrechter kan de duur telkens voor ten hoogste een jaar verlengen. Hij kan dit doen op verzoek van de stichting, bedoeld in artikel 1, onder f, van de Wet op de jeugdzorg, een ouder, een ander die de minderjarige als behorende tot zijn gezin verzorgt en opvoedt, de raad voor de kindbescherming of het openbaar ministerie.”

Artikel 1:257, eerste en tweede lid

“1. De stichting, bedoeld in artikel 1, onder f, van de Wet op de jeugdzorg houdt toezicht op de minderjarige en zorgt dat aan de minderjarige en de met het gezag belaste ouder hulp en steun worden geboden teneinde de bedreiging van de zedelijke of geestelijke belangen of de gezondheid van de minderjarige af te wenden.

2. Deze hulp en steun zijn erop gericht de met het gezag belaste ouder de verantwoordelijkheid voor de verzorging en opvoeding zoveel mogelijk te doen behouden. Bij algemene maatregel van bestuur, op de voordracht van Onze Ministers van Justitie en van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, kunnen regels worden gesteld omtrent de aard en de omvang van de hulp en steun.”

2. Wet op de Jeugdzorg (Wet van 22 april 2004, Stb. 2004, 306)

Artikel 1, aanhef en onder f

“In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

f. stichting: een stichting die een bureau jeugdzorg in stand houdt.”